

Basına ve kamuoyuna,

Sabah işe gitmek için evden çıkıp, iş yerinde şifa vermek için çabaladığımız insanlar tarafından şiddete uğramayı, öldürülmeyi kabul etmiyoruz! Sağlık kurumlarında şiddetin kanıksanmasını, normalleştirilmesini kabul etmiyoruz! Sağlığı korumak, hayat vermek üzere kurulmuş bir mesleğin mensuplarının görevi başında şiddete uğramasını, öldürülmesini kabul etmiyoruz!

24.05.2019 tarihinde Dahiliye servisinde görevli arkadaşımız Dr. Umut Karabay servislerinde yatmakta olan bir hastanın yakınlarının şiddetine uğramıştır. Hasta yakınları arkadaşımıza iki ayrı kez saldırmış olup tüm bu saldırılar esnasında serviste kendisini ve ayırmaya çalışan hekim ve hemşire arkadaşlarımızı koruyacak herhangi bir güvenlik görevlisi bulunmamaktadır. Yardım etmek ve saldırıyı sonlandırmak için araya giren bir güvenlik görevlisi değil, oradaki hekim ve hemşireler ile tesadüfen orada bulunan başka bir hasta yakını olmuştur. Görevi başında arkadaşımıza saldıran saldırganlar ise ifade verip serbest kalmıştır. Arkadaşımız saldırıyı şans eseri yumuşak doku travması ile atlattığı olsa da sağlık çalışanlarına yönelik gün geçtikçe artan ve çözüm bulunamayan saldırılar hepimizde ruhsal travmaya yol açmaktadır. Her türlü şiddet ile başa çıkması beklenen robotlar olmadığımızın anlaşılması için daha kaç arkadaşımızın şiddete uğraması gerekiyor? Görevi başında kaç hekimin daha ölmesi gerekiyor?

Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın uygulanmaya başlamasından bu yana sağlık alanında giderek artan şiddet olayları artık dayanılmaz bir noktaya geldi. 2005 yılında İstanbul'da Prof. Dr. Göksel Kalaycı hocamızın bir hastası tarafından öldürülmesiyle başlayan süreçte, bugüne kadar 12 meslektaşımızı haksız yere uğradıkları saldırılar ve Sağlıkta Dönüşüm Programı'nın yol açtığı çarpıklıkların yarattığı tükenmişlik nedeniyle yaşamlarına son verdikleri için kaybettik.

“Sağlık ortamındaki şiddet genel olarak hasta ve hasta yakınının isteklerinin yerine getirilmemesi bağlı olarak sağlık çalışanı ile hasta-hasta yakını arasında gerçekleşiyor olsa da asıl sorun hasta ve hasta yakını ile sağlık sistemi arasındadır. Uygulanan sağlık hizmetinde gerçekleşen her şiddetin doğrudan hedefi sağlık sistemidir. Şiddetin nedenleri araştırıldığında sağlık çalışanlarından kaynaklananların genel nedenler arasında en alt sıralarda yer aldığı görülmektedir. Sağlık çalışanları en fazla iletişim eksikliği ile suçlanmaktadır. Oysa sağlık çalışanlarının eğitim ve iletişim düzeylerinin yüksek olduğu herkesçe bilinen bir gerçektir. Uygulanan sağlık sistemine ait sorunlar yumağı içinde sağlık çalışanlarının iletişim becerileri yüksekte olsa hasta ve hasta yakınları ile iletişim kurmasının oldukça zor, neredeyse olanaksız olduğu açık ve nettir.” (Şiddetle Başa Çıkmak- Sağlık Çalışanlarının Sağlığı Çalışma Grubu)

Sağlık sisteminde yaşanan sorunların çözülmemesinin yanısıra, yetkililerin sağlık çalışanlarına yönelik hürmetsiz, itibarsızlaştırıcı, sağlık çalışanları ve hastayı karşı karşıya getirici söylemlerinden vazgeçmemesi sağlıkta şiddeti kısır döngüye sokmaktadır. Oldukça yoğun çalışma koşullarında çalışmamıza rağmen SABİM ve CİMER gibi uygulamalarla sürekli hedef tahtasına oturtuluyoruz. Anlamsız ve gerçek dışı şikayetler için bile savunma vermemiz bekleniyor. Çalıştığımız pek çok poliklinikte sekreter, yardımcı eleman bulunmuyor. Hastanın hem şikayetlerini dinleyip muayene ederken hem de karşılamamız, kayıt işlemlerini halletmemiz ve tetkiklerini girmemiz gerekiyor. Tabi ki tüm bunlar için ayrılan süre de yeterli değil! Acil yardım istememiz gereken yerlerin bir kısmında telefon yok, acil yardım butonu

gibi uygulamalara ise asla rastlayamıyoruz. Her AVM’de, adliyelerde, pek çok devlet dairesinde bulunan metal detektörleri ise hastanelerde yok, böylece üstünde bıçak, silah taşıyan kişiler ellerini kollarını sallayarak hastanelere girebiliyor, hem sağlık çalışanlarının hem de hastaların yaşamını tehdit ediyor.

Sağlıkta şiddeti önlemek için hem çalışma birimlerinde şiddeti önleyecek düzenlemeler yapılmalı, hem de şiddeti uygulayanlara yönelik caydırıcı cezalar verilmelidir. Türk Tabipler Birliği’nin sağlıkta şiddeti önlemeye yönelik yasa tasarısı görmezden gelinmiştir. Bugün her bir sağlık biriminde, hastanelerde, ASM’lerde, 112 ambulanslarında çalışan, sahada bulunan sağlık çalışanlarının emek örgütleriyle birlikte hareket etmeden, tepeden alınan önlemlerle bu sorunun çözülemeyeceği açıktır. Sağlık Bakanlığı’nın yakın zamanda yayınladığı Sağlıkta Şiddeti Önleme Kitapçığı’nda bahsi geçen “Yüksek dozda nasihat cümleleri kurmayın. Mümkünse espri yapın” gibi öneriler gördüğümüz üzere şiddeti önlemek için yeterli olmamaktadır. Türk Tabipler Birliği’nin gencecik meslektaşımız Dr. Ersin Arslan’ı kaybettiğimiz gün olan 17 nisan “Sağlıkta Şiddetle Mücadele Günü” olması önerisi de kabul edilmemiştir.

Bugün tekrar Sağlık Bakanlığı’nı hekimlerin ve tüm sağlık çalışanlarının can güvenliğini sağlamak konusundaki sorumluluğunu yerine getirmeye davet ediyoruz.

Hekimlere ve sağlık çalışanlarına yönelen şiddet insanlık ve hekimlik değerlerine yönelmiştir. Bunu kesinlikle kabul etmeyeceğiz. Sağlıkta Şiddet Yasası çıkarılıncaya ve sağlık alanındaki şiddet önleninceye kadar mücadelemize devam edeceğiz.

İstanbul Tabip Odası İşyeri Temsilciği

Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası İşyeri Temsilciliği